

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași**

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi

Tel : +0232 213332

Fax :+0232 219899

e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. DGc654/.04.10.2012

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. "X" S.R.L. IAȘI

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub
nr. aif/.../12.09.2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul aceleiași instituții, prin adresa nr. .../17.09.2012, înregistrată la instituția noastră sub nr. dg/... din 18.09.2012, cu privire la contestația nr. aif/18620 din 12.09.2012 formulată de **S.C. "X" S.R.L.** cu sediul în Iași, șos. ..., județul Iași, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr. J22-..., cod unic de înregistrare RO....

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-IS ... din 07.09.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială nr. F-IS ... din 07.09.2012.

Suma contestată este în valoare totală de **S lei** și reprezintă taxa pe valoarea adăugată respinsă la reambursare.

Contestația este semnată de către dl. Petru Buzincu, administratorul **S.C. "X" S.R.L. IAȘI** și poartă amprenta ștampilei societății, în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de faptul că actul administrativ fiscal atacat a fost comunicat administratorului societății, în data de 10.09.2012, cu adresa nr.AIF/...din 07.09.2012, prin semnarea și ștampilarea acesteia și data depunerii contestației, 12.09.2012, aceasta fiind înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr.aif/....

Contestația este însoțită de Referatul nr. ... din 17.09.2012 privind propunerea de soluționare a contestației, semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care propune respingerea în totalitate a contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, ca fiind fără temeii legal.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. "X" S.R.L. IAȘI contestă suma de 35.959 lei reprezentând diferența de taxă pe valoarea adăugată stabilită prin Decizia de impunere nr. F-IS ... din 07.09.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS ... din 07.09.2012, motivând în susținerea cauzei următoarele:

Suma de S lei reprezintă taxa pe valoarea adăugată înscrisă în facturile de achiziție nr.40 și nr.42, ambele din 30.06.2012, emise de S.C. Y S.R.L. IAȘI și este aferentă achiziționării de mărfuri în vederea revânzării, acestea fiind: motoare de 35 kw, mașini de cusut, reductoare cu motor, utilaj producere mobilier camping, rame formare, pod rulant, suport rame, dispozitive, mașină rectificat, etc.

Contestatoarea susține că eronat organele de inspecție fiscală au considerat că aceste bunuri reprezintă deșuri metalice și că sunt supuse măsurilor de simplificare prevăzute la art.160 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

S.C. "X" S.R.L. IAȘI precizează faptul că mărfurile achiziționate au fost supuse valorificării conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr.16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale, respectiv au fost efectuate operațiuni de dezmembrare, sortare și tăiere, proces în urma căruia au rezultat deșuri feroase și neferoase. Fiind autorizată să desfășoare activități de colectare și valorificare a deșeurilor conform codului CAEN 3832 – recuperarea materialelor sortate reciclate, în baza autorizației de mediu nr.144 din 30.04.2008, a vândut aceste deșuri prin aplicarea măsurilor de simplificare- taxare inversă-.

Contestatoarea mai susține faptul că organul de control, nefiind organ tehnic nu are competența de a schimba conținutul

tranzacției comerciale și că acesta nici nu s-a documentat în continuare, să realizeze că aceste produse cumpărate în starea inițială ca marfuri descrise în facturile de achiziție, au fost supuse se **S.C. "X" S.R.L. IAȘI** procesului de prelucrare, sortare, ambalare și apoi comercializare ca deșeuri metalice supuse taxării conform prevederilor art.160 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Mai mult, organul de control nu a procedat la obligarea furnizorului să aplice taxarea inversă.

Ca urmare, solicită admiterea contestației cu consecința acordării dreptului de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de 35.959 lei.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală, în vederea soluționării cererii de rambursare a soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată solicitată prin decontul privind taxa pe valoarea adăugată depus, cu obținerea de rambursare, pentru luna iunie 2012, înregistrat sub nr.... din 24.07.2012, au efectuat inspecția fiscală parțială la **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, urmarea căreia au constatat faptul că societatea a achiziționat deșeuri cu facturile nr.40 și nr.42, ambele din 30.06.2012 emise de S.C. Y S.R.L. IAȘI, fără să aplice măsurile de simplificare, fiind astfel încălcate prevederile art. 160 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, fapt pentru care, prin Decizia de impunere nr. F-IS ... din 07.09.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS...din 07.09.2012, au stabilit diferența taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă, legal, S.C. "X" S.R.L. IAȘI trebuia să aplice măsurile de simplificare pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei înscrisă în facturile de achiziție nr.40 și 42 din 30.06.2012, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au considerat că taxa este aferentă achiziționării de deșeuri, iar societatea susține că au fost achiziționate mărfuri în vederea revânzării.

În fapt, S.C. "X" S.R.L. IAȘI a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de Sleii în baza a două facturi de achiziție, nr.40 și nr.42, ambele din 30.06.2012, emise de S.C. Y S.R.L. IAȘI și, ulterior, a solicitat rambursarea acestei sume prin decontul privind taxa pe valoarea adăugată depus, cu obținerea de rambursare pentru luna iunie 2012, înregistrat sub nr.... din 24.07.2012. Taxa pe valoarea adăugată înscrisă în cele două facturi este aferentă achiziționării de: motoare de 35 kw, mașini de cusut, reductoare, motoare de 22kw, utilaj producere mobilier camping, rame formare, pod rulant, suport rame, dispozitive mașină rectificat, părți confecții metalice.

Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste bunuri reprezintă deșeurii metalice și că sunt aplicabile măsurile de simplificare prevăzute la art.160 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

S.C. "X" S.R.L. IAȘI susține că interpretarea organelor de inspecție fiscală precum că s-au achiziționat deșeurii este eronată, deoarece nu corespunde cu denumirea mărfurilor înscrise în facturile de achiziție, că de fapt acestea reprezintă mărfuri achiziționate în vederea revânzării și că mărfurile achiziționate au fost supuse valorificării conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr.16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale, respectiv au fost efectuate operațiuni de dezmembrare, sortare și tăiere, proces în urma căruia au rezultat deșeurii feroase și neferoase. Fiind autorizată să desfășoare activități de colectare și valorificare a deșeurilor conform codului CAEN 3832 – recuperarea materialelor sortate reciclate, în baza autorizației de mediu nr.144 din 30.04.2008, societatea contestatoare a vândut aceste deșeurii prin aplicarea măsurilor de simplificare - taxare inversă-.

În drept, referitor la exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor, dispozițiile art.145 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevăd:

“Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...].”

Potrivit acestor dispoziții legale, exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor se efectuează dacă bunurile achiziționate sunt destinate a fi utilizate în folosul operațiunilor taxabile.

O particularitate față de prevederile mai sus citate o reprezintă tratamentul fiscal al unor operațiuni constând în măsura de

simplificare a evidențierii și plății taxei pe valoarea adăugată, între persoane juridice plătitoare de taxă pe valoarea adăugată.

În acest sens, art.160 alin.(1) și alin.(2) lit. a), alin.(3) și alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dispune:

“(1) Prin excepție de la prevederile art. 150 alin. (1), în cazul operațiunilor taxabile persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operațiunile prevăzute la alin. (2). Condiția obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153.

(2) Operațiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:

a) livrarea următoarelor categorii de bunuri:

1. livrarea de deșeuri feroase și neferoase, de rebuturi feroase și neferoase, inclusiv livrarea de produse semifinite rezultate din prelucrarea, fabricarea sau topirea acestora;

2. livrarea de reziduuri și alte materiale reciclabile alcătuite din metale feroase și neferoase, aliajele acestora, zgură, cenușă și reziduuri industriale ce conțin metale sau aliajele lor;

3. livrarea de deșeuri de materiale reciclabile și materiale reciclabile uzate constând în hârtie, carton, material textil, cabluri, cauciuc, plastic, cioburi de sticlă și sticlă;

4. livrarea materialelor prevăzute la pct. 1-3 după prelucrarea/transformarea acestora prin operațiuni de curățare, polizare, selecție, tăiere, fragmentare, presare sau turnare în lingouri, inclusiv a lingourilor de metale neferoase pentru obținerea cărora s-au adăugat alte elemente de aliere;

[...]

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri/prestările de servicii prevăzute la alin. (2) furnizorii/prestatorii nu vor înscrie taxa colectată aferentă. Beneficiarii vor determina taxa aferentă, care se va evidenția în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147¹.

(4) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cât și beneficiarii. Prin norme se stabilesc responsabilitățile părților implicate în situația în care nu s-a aplicat taxare inversă.”

La pct. 82. din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului

nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale art.160, se precizează:

(3) În cazul livrărilor de bunuri prevăzute la art. 160 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv pentru avansurile încasate, furnizorii emit facturi fără taxă și înscriu în aceste facturi o mențiune referitoare la faptul că au aplicat taxarea inversă. Taxa se calculează de către beneficiar și se înscrie în facturi și în jurnalul pentru cumpărări, fiind preluată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Din punct de vedere contabil, beneficiarul va înregistra în cursul perioadei fiscale 4426 = 4427 cu suma taxei aferente.

(4) Înregistrarea taxei de către cumpărător atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă este denumită autolichidarea taxei pe valoarea adăugată. Colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei către furnizor/prestator. Prevederile acestui alineat sunt valabile pentru orice alte situații în care se aplică taxarea inversă.

[...]

(7) În cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege, organele de inspecție fiscală vor dispune măsuri pentru obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la corectarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor prezentelor norme metodologice. În cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere că beneficiarul avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere.[...]”

Potrivit prevederilor legale redate mai sus, pentru achizițiile de deșuri atât furnizorii cât și beneficiarii, care sunt înregistrați în scopuri de TVA, **au obligația** să aplice măsurile de simplificare, situație în care pe facturile emise furnizorii trebuie să înscrie mențiunea „taxare inversă”, fără să înscrie taxa pe valoarea adăugată aferentă, iar beneficiarii pentru facturile primite vor înscrie taxa pe valoarea adăugată aferentă în decontul de TVA, evidențiind-o atât ca taxă pe valoarea adăugată colectată cât și ca taxă pe valoarea adăugată deductibilă, respectiv pentru operațiunile supuse măsurilor de simplificare nu se face plata taxei pe valoarea adăugată între furnizor și beneficiar.

Mai mult, legiuitorul, în cadrul aceluiași articol, vine cu precizări suplimentare, potrivit cărora, atât furnizorii/prestatorii cât și beneficiarii sunt ținute responsabili în egală măsură de aplicarea acestor prevederi, precizând în mod expres situația în care

furnizorul/prestatorul nu respectă prevederile privind taxarea inversă, caz în care **beneficiarul este obligat** să facă aplicațiunea acesteia, respectiv să nu facă plata taxei pe valoarea adăugată către furnizor/prestator, să înscrie din proprie inițiativă mențiunea „taxare inversă” în factura primită și să evidențieze taxa pe valoarea adăugată atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă în decontul de TVA, îndeplinind astfel obligațiile prevăzute la art.160 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, potrivit acestor prevederi legale, neaplicarea măsurilor de simplificare prevăzute de lege este sancționată de organele fiscale prin **obligarea beneficiarilor** la ștornarea taxei deductibile prin contul de furnizori, efectuarea înregistrării contabile 4426 „TVA deductibilă” = 4427 „TVA colectată”.

Se reține faptul că, **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, având ca obiect de activitate „Recuperarea materialelor reciclabile sortate”, cod CAEN 3832, în luna iunie 2012, în baza facturilor nr.40 și nr.42 din 30.06.2012, ambele emise de S.C. Y S.R.L. IAȘI, a achiziționat motoare de 35kw, mașini de cusut, reductoare, motoare de 22kw, utilaj producere mobilier camping, rame formare, pod rulant, suport rame, dispozitive mașină rectificat, părți confecții metalice, care le-a supus operațiunilor de dezmembrare, sortare și tăiere, procese în urma cărora au rezultat deșeuri feroase și neferoase, așa cum au constatat organele de inspecție fiscală și cum, de altfel, susține și societatea contestatoare, fapt dovedit de documentele depuse și de înregistrările contabile efectuate: note contabile, bonuri de consum materiale, procese verbale de dezasamblare produse, bonuri de predare producție.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației motivația contestatoarei potrivit căreia achizițiile efectuate în baza facturilor nr.40 și nr.42, ambele din 30.06.2012, emise de S.C. Y S.R.L. IAȘI, nu sunt operațiuni pentru care se aplică taxarea inversă, susținând că au fost achiziționate mărfuri în vederea revânzării, din următoarele motive:

Societatea contestatoare este autorizată să desfășoare activități de recuperare deșeurilor și resturilor metalice reciclabile și comerț cu ridicata al deșeurilor și resturilor, în baza Autorizației de mediu nr.144 din 30.04.2008, emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Iași și nu a făcut dovada că realizează și alte operațiuni taxabile pentru care a achiziționat bunurile respective.

Se reține faptul că aceste bunuri au fost achiziționate ca produse reziduale, uzate fizic, descompletate, care au prețuri diferite

de produsele similare existente pe piață care ar putea fi folosite ca atare și care nu mai pot fi în domeniul pentru care au fost fabricate.

Mai mult, bunurile achiziționate înregistrate inițial în evidența contabilă pe cont 371 "Mărfuri" și ulterior prin ștornarea acestei operațiuni, în cont 300 "Materii prime" au fost supuse operațiunilor de dezmembrare, sortare și tăiere, procese în urma cărora au rezultat deșeuri feroase și neferoase.

Ca urmare, rezultă faptul că, în mod corect, organele de inspecție fiscală au considerat că bunurile achiziționate fac parte din categoria deșeurilor industriale reciclabile, așa cum sunt definite la art.7 alin.(4) din Legea nr.211/2011 privind regimul deșeurilor, respectiv:

„O substanță sau un obiect este considerat deșeu numai în cazul în care corespunde definiției prevăzute la pct. 9 din anexa nr. 1.”

Pct.9 și 10 din Anexa 1 la Legea nr.211/2011 privind regimul deșeurilor prevede:

“9. deșeu - orice substanță sau obiect pe care deținătorul îl aruncă ori are intenția sau obligația să îl arunce;

10. deținător de deșeuri - producătorul deșeurilor sau persoana fizică ori juridică ce se află în posesia acestora;”.

De asemenea, în speță sunt aplicabile precizările pct. II. din Decizia Comisiei Centrale Fiscale nr. 1 din 18 martie 2005 pentru aprobarea soluțiilor privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la accize, taxa pe valoarea adăugată și probleme de procedură fiscală, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 507/2005, potrivit cărora:

Art. 160¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare

1. Pentru bunurile achiziționate de societățile autorizate ca valorificator în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare, de la persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, în scopul dezmembrării și valorificării deșeurilor de metale feroase și neferoase obținute, se aplică în mod obligatoriu prevederile art. 160¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, și pct. 65¹ din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

2. Obligația aplicării prevederilor menționate la pct. 1 revine atât furnizorilor, cât și beneficiarilor de astfel de bunuri.”,

cu precizarea că, urmarea modificărilor și completărilor aduse Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.160¹ a devenit art.160, iar pct. 65¹ din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, urmarea modificărilor și completărilor ulterioare a devenit pct.82.

Întrucât, facturarea s-a realizat fără respectarea de către furnizor a prevederilor art.160 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv acesta a colectat taxa pe valoarea adăugată pentru livrările de deșeuri, potrivit prevederilor legale redată mai sus, **S.C. "X" S.R.L. IAȘI era obligată să refuze plata taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor emise de S.C. Y S.R.L. IAȘI pentru achiziția de deșeuri și să aplice taxarea inversă, conform legii.**

Totuși, întrucât nici beneficiarul nu a respectat prevederile legale expres stipulate, **organul fiscal competent**, în atare situație, **trebuia** să facă aplicațiunea prevederilor pct. 82. alin.(7) din Normele metodologice de aplicare Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, respectiv să oblige **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI** la ștornarea taxei deductibile prin contul de furnizori și efectuarea înregistrării contabile 4426 „TVA deductibilă” = 4427 „TVA colectată”.

Prin urmare, având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, prevederile legale în vigoare, precum și faptul că societatea contestatoare și-a exercitat, în luna iunie 2012, numai dreptul de deducerea a TVA deductibilă în sumă de 35.959 lei și nu a aplicat măsurile de simplificare impuse de legiuitor pentru deținătorii de deșeuri, rezultă că, în mod corect și legal, organele de inspecție fiscală au procedat la colectarea suplimentară a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, drept pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru suma de **S lei**.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art.1 Respingerea contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, ca neîntemeiată, pentru suma de **S lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

Art.2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR EXECUTIV,

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

Întocmit,
consilier superior

4ex/03.10.2012